REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare *nr. 30.*
Scrisori nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesnor, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de *Duminecă 2 fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 95. Brașov, Miercurĭ 1 (14) Maiŭ. 1902.

Al doilea period al campaniei.*)

III.

Curênd după întórcerea deputațiunei, care a mers cu memorandul la Viena, s'a petrecut în sînul partidului ceva, ce se reoglindéză în împrejurările de astădĭ într'un mod fórte semnificativ.

După tristul resultat al espediției memorandiste mai mulțĭ membri ai partidului nostru național îngrijațĭ de viitor s'au întrunit la o consultare intimă. Inițiativa o luase d-l Dr. Alexandru Mocsonyi, invitând pe mai mulțĭ amicĭ ai seĭ în Brașov la o întêlnire, despre care se pot ceti în „Gazeta Transilvaniei“ dela 13 (25) Iunie 1892 următórele:

„Intêlnirea are un caracter curat privat și amicabil. Nu i-a lăsat inima pe frații noștri se vină la Brașov și se ocoléscă Redacțiunea „Gazetei Transilvaniei“, și tocmai aicĭ și-au dat întêlnire, în acéstă Redacție, care întotdéuna a stăruit cu credință pentru întărirea legăturilor de iubire și de încredere între fiiĭ națiunei române.

„Ce-au trebuit înse se-șĭ audă, ce am trebuit se ne audim noi pentru acéstă „cutezare“ de-a conveni și de a-ne înțelege ca frații unii cu alții?

„Am fost declarațĭ *a priori* de unelte ale guvernului dușman causei nóstre!

„Și de cine?!

„Dér nu vom mai continua acéstă durerósă istorie, ea își va afla soluțiunea ei naturală și bunul Dumnedeu va ajuta, ca se fie o soluțiune, precum o doresce inima tuturor Românilor de bun simț, precum o pretinde situațiunea gravă de adĭ: spre întărirea, ér nu spre slăbirea solidarității nóstre naționale!...“

După câte se petrecuseră în cele cincĭ lunĭ, ce au urmat conferenței din Ianuarie a anului aceluia, nu era nimic mai justificat, decât îngrijirea, ce cuprinse pe toțĭ membrii cugetătorĭ și devotațĭ causei solidarității din sînul partidului. Și acésta cu atât mai mult, cu cât, cum vĕdurăm, isbucnirea furiei șoviniste la Turda, Șimleu etc. nu numai că n'a contribuit a stîmpĕra micile patimĭ ale celor ce mânuau prima violină în comitetul central, ci a făcut chiar, ca aceste patimĭ se se potențeze și se dea nou avênt închipuirei și îndrăsnelei lor.

Caracteristic este, că încă de pe atuncĭ pretinșii combatanțĭ ultraiștĭ începuseră a lăți idea, că ar fi bine se ne despărțim în două partide. Firesce că, stând față în față cu așa dișii moderațĭ, le-ar fi fost mai ușor „matadorilor“ de-a se ținé la suprafață. Unitatea și solidaritatea în partid a fost pentru ei întotdéuna o adevĕrată orore, deórece numai nutrind desbinările își puteau face mendrele, séu, în limbagiul lor, numai așa puteau sĕ-șĭ continue „politica lor tribunistă“.

Era revoltător a vedé cum „Tribuna“ din Sibiiu culegea cu-o rară minuțiositate tot ce rĕsufla prin foile unguresci despre disensiunile dintre Românĭ, despre „moderațĭ“ și „ultraiștĭ“. Tot ce se dicea despre cei dintâi era înserat în mod bătător la ochĭ în „Tribuna“ făr' de nicĭ un comentar séu chiar cu comentar aprobător, așa că diarul nostru s'a vĕdut constrîns a-se ridica cu tótă energia contra acestei metode ticălóse. Le-am arătat atuncĭ celor ce foloseau contra fraților arma suspițiunei c'o ușurință atât de condamnabilă, că ea este cu două tăișurĭ. „Fapte și argumente clare și obiective trebue sĕ vorbéscă în discuțiunile dintre frațĭ, ér nu patima“ le diceam.

Ce ar fi putut înse sĕ convingă și se desmênte pe aceia, carĭ înși-șĭ nu erau decât nisce unelte?

Intențiunile lor neleale și contrare intereselor consolidării partidului s'au demascat cu deosebire în fața întêlnirii amicale din Brașov, despre care am făcut amintire mai sus. Nu numai că în ajun avură obrazul a susținé în „Tribuna“, că convenirea din redacția „Gazetei Transilvaniei“ a fost pusă la cale de guvern, care a făcut tóte ca sĕ aibă resultatul dorit de „patrioțĭ“, dér au mers până a trage la îndoială și declararea categorică, ce a făcut'o d-l Al. Mocsonyi într'o scrisóre adresată directorului „Gazetei“ și din care reieșea, că la acea convenire numai și numai păstrarea solidarității naționale și susținerea nealterată a programului național din 1881 au format basa discusiunilor.

Dér „particularii“, carĭ se făleau c'au înființat „Tribuna“, tóte le utilisau numai spre scopurile lor particulare. Vorbind despre „cele întêmplate la Brașov“, „Tribuna“ se silea a face pe lume sĕ crédă, că aceste ar constitui un fel de învingere pentru „politica comitetului“, care ar fi fost susținută de „curentul, ce s'a produs în popor“. După ea cei ce au convenit la Brașov ar fi fost împinșĭ numai de temerea, că toțĭ vor fi în cele din urmă silițĭ sĕ aprobe „politica comitetului“.

Vorbiau pe față și fără nicĭ o sfială de-o politică specială a comitetului. Cui îi mai păsa de partid? Acesta era bun numai de a-se închina comitetului și de a glorifica pe membrii sĕi. Și încă acésta politică nenorocită abia era inaugurată, ea avea încă de aci încolo să causeze cele mai marĭ pustiirĭ!

*) A se vedé N-rii 89, 91 ai „Gaz. Trans.“ și articolii „*Cine a spart solidaritatea?*“ din „Gaz. Trans“ Aprilie 1902.

Din delegațiunea austriacă. Comisiunea budgetară a delegațiunei austriace a desbătut Duminecă *budgetul provinciilor ocupate.* Discuția a fost din mai multe puncte de vedere, interesantă. Raportorul *Vukovici* spune, că monarchia are interese naționale în Balcanĭ. Guvernul unguresc, dela ocupațiune încóce, vré se abată cu tot prețul comerciul bosniac din calea sa firéscă, Dalmația, atrăgêndu-l spre Budapesta și Fiume. Ar fi de dorit, ca Maghiarii sĕ fie mai liberalĭ. — Dr. *Sylvester* sulevéză situația de drept public a Bosniei. Se miră, că pe când în Ungaria se pune la ordinea dilei cestiunea încorporării, pe atuncĭ politicianii maghiarĭ atribue Austriei o mare poftă de mistuire. Banffy nu de mult a cerut intervenirea triplei alianțe pentru maghiarisarea Sașilor din Ardeal. Décă esistă într'o țéră și astfel de durerĭ, atuncĭ e o pretensiune curat dușmănósă din partea Ungariei, când se cere încorporarea Bosniei. Crede, că Bosnia a fost ocupată mai ales, ca Dalmația se priméscă un razim; datoria guvernului este, decĭ, a încopcia Bosnia cu Dalmația.—In rĕspunsul sĕu *Kallay*, dise, că poporului bosniac nu i-se póte da parlament. Ce privesce unirea Bosniei cu Dalmația, cestiunea acésta au s'o cumpănéscă cele două guverne.

O mistificare tendențiósă. Diarele din Budapesta în dările lor de sémă asupra procesului dela curie, deschis pentru contestarea mandatului lui Hamori dela Ocna-Sibiiului au scris următórele: „Ladislau Hamori a tăgăduit, că ar fi mituit, de óre-ce avea încrederea alegĕtorilor românĭ — prin recomandația lui Mocsonyi“.

Domnii *Alexandru* și *Zeno Mocsonyi* luând notă despre acésta, au trimis diarului „P. Ll.“ o desmințire categorică, accentuând punctul de vedere, în urma căruia d-lor peste tot nu participă în împrejurările actuale la alegerĭ și prin urmare nicĭ n'au putut recomanda pe nimenĭ alegĕtorilor românĭ.

Dela sinodul din Arad.

Arad, 8 Aprilie n. 1902.

(Partisanii vicarului V. Mangra în Sinod.) In ședința de adi a sinodului eparchial al nefericitei diecese a Aradului, partisanii d-lui Mangra au reportat érăși o învingere, firesce că cu arme de ale lor: terorisărĭ, tumulturĭ și sbierăturĭ sĕlbatice, de care învingere înse cred, nu-l vor pismui pe V. Mangra nicĭ dușmanii lui.

Casul este următorul. Se dice, că Mangra, care de altcum nu ar avé mulțĭ „votanțĭ“ pentru el din părțile Oradiei marĭ, umblă în ruptul capului, ca sĕ-șĭ câștige voturĭ sigure pentru alegerea de episcop, care nu este îndepărtată. Din acéstă causă ar fi intervenit printr'un protopop la unul dintre foștii deputațĭ sinodali, la un deputat mirean din cercul *Tinca*, despre care sciea, că nu-i va da votul sĕu, ca sĕ-șĭ depună mandatul. Acéstă apucătură — întrucât e adevĕrată — ignobilă, abia cu câte-va dile înaintea

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“.

File rupte dintr'un carnet.

27 Aprilie n.

Alesandru este originar din S. Georgiul Român, actualmente este profesor la liceul „Codreanu“ din Bêrlad și — îmĭ este cumĕtru.

Alesandru este bun gospodar, bun profesor și bun prieten.

„Beciul“ îĭ este plin de polobóce de vin dela Priponesci, biblioteca plină de cărțĭ și casa plină de copii.

Décă n'ar fi copiĭ, Alesandru ar puté sĕ fie fórte bine originar din S. Georgiu și tot așa de bine ar puté fi profesor la liceul „Codreanu“ din Bêrlad, — n'ar puté sĕ-mĭ fie înse cumĕtru.

La cumetrie se cer multe lucrurĭ esențiale și secundare. Cel mai esențial lucru este înse finul sĕu fina și apoi nașul...

Nașul sunt eu, ér fina este Silvica, penultima fiică a lui Alesandru.

Șése anĭ de dile de-arêndul am făcut Pascile împreună cu cumĕtrul Alesandru.

La Pascile din anul 1901, când am ciocnit ouĕ roșii la Bêrlad, am dis: „Sĕ dea Dumnedeu sĕ fim sănĕtoșĭ cumetre, și sĕ ciocnim și la anul“.

Urarea acésta s'a împlinit: La Pascile din anul acesta érăși am ciocnit ouĕ roșii cu cumĕtru, nu înse la Bêrlad, ci — la Brașov.

Era Sâmbăta Pascilor.

După plimbarea obligătóre de diminéța, mergeam încet spre Redacție. La colțul din promenadă pe la órele $8^1/_2$ se opresce „traivanul“, ce venia dela gară.

Nu i-am dat nicĭ o atenție. Pe stradile Brașovului „traivanul“ face dilnic decĭ de curse. De ce sĕ-i fi dat atenție tocmai „traivanului“, care venia în Sâmbăta Pascilor dela gară, pe la órele $8^1/_2$?

Cu bastonul subsuóra stângă și cu mâna dréptă în buzunar, înaintam încet, dér sigur spre „Târgul Inului“.

De-odată mĕ apucă cine-va de baston.

? ?

Era Alesandru, cumetru.

— Tu aicĭ?....

Alesandru fără sĕ dică ceva, scóte din buzunar două ouĕ roșii:

— Sĕ ciocnim!

— Stai, sĕ mai trécă vr'o 15 óre până la înviere.

— Nu se póte, eu viu dela Năsĕud, unde am avut o afacere, și plec cu trenul de 11. M'am oprit aicĭ se vĕd și sĕ ciocnim, cum ne-am urat la Pascile din anul trecut.

— Sĕ ciocnim.

* * *

La órele 12 din nópte se încep la tóte bisericile ceremoniile învierii și țin până pe la 3.

Ca sĕ nu perdem nóptea, trebue sĕ ne culcăm pe la 9. Trei óre de somn înainte de miedul nopții, fac cât șése după miedul nopții.

Așa am făcut și eu.

Pe la 12 mĕ trezesc în bubuiturile trĕscurilor dela Sf. Nicolae.

Visasem un vis oribil. Eram într'o cetate și dușmanii ne împresurară. Sburau obuzele și granatele în cetate, ruinând edificiile și causând mórte de ómenĭ. Comandantul cetății dădea ordine...

Audisem póte o singură bubuitură și fantasia mea deja creașe în vis, în câte-va secunde, un întreg capitol din asediul unei cetățĭ.

Ce fericitóre era realitatea pe lângă visul urît!

Nu de mórte era vorba acum, ci de înviere! Serbarea învierei Mântuitorului!

Ce desolant este a serba înse învierea singur!

M'am îmbrăcat cât ai bate în palme și am eșit.

Fața 'n față cu mine locuiesce colegul Traian. Era lumină în casă. De sigur

Floriilor din ĕst an a succes: respectivul a abdis, ér M. s'a grăbit în ruptul capului, ca sĕ facă alegere nouă „ca cercul respectiv sĕ nu rĕmână nerepresentat“ în sinod. Er sinodul era deja convocat, și se credea pe atuncĭ, că după finirea acestui sinod ord. se va efectui și alegerea de episcop!

Ce a făcut „zelosul“ vicariu? In sensul stat. org. și a regulamentului afacerilor interne ale sinodului, ordonarea alegerii de deputațĭ sinodalĭ și a comisariului consistorial pentru conducerea actului de scrutiniu cade *exclusiv în competința consistoriului plenar*; termenele încă au sĕ fie — în sensul legii — mĕsurate așa, ca sinódele electorale sĕ fie convocate cu 8 dile înainte, scrutiniul la 8 dile după alegere, ér între diua scrutiniului și a deschiderii sinodului are sĕ fie un interval de cel puțin 8 dile, căcĭ terminul de protest, socotit dela diua scrutiniului, este de 14 dile. Peste astea este un lucru de sine înțeles că, deșĭ legea nu opresce expres, acte electorale și de scrutiniu totușĭ sĕ nu cadă în dile de sĕrbătorĭ marĭ, ca Floriile și Paștile.

Venerabilul vicariŭ însĕ, pe care se vede că tare l'a muncit interesul cercului vacant (?), a ordonat alegerea *ex praesidio!* a stabilit diua alegerii pe diua Floriilor — cu câte dile înainte nu se scie, ér diua scrutiniului pe diua a 2-a Paștilor! (a 9-a di după alegere, bagsĕmă din causa primei di a Paștilor) și a mai dispus „măria sa,“ tot pe cale presidială, ca în spatele *comisarului mirean*, sĕ stea și protopopul „spre evitarea abusurilor“! Fórte îngrjat de „abusurĭ“!

In diua de scrutiniu comisariul cons. *mirean*, singur competent în sensul legii, aștéptă sĕ-ĭ vină bărbații de încredere cu protocólele de votare ale singuraticelor comune, dér, mirare, nu vin! Nu pentru că i-a captivat protopopul (comisariul dela spate?) și i-a dus la alt loc, nu la locul designat de comisariul competent, ci — altă minune! Comisariul nu vine! Bărbații de încredere, condușĭ firesce, de protopop, constată „că comisariul nu a venit,“ se constitue ei de ei — ceea-ce altcum este corect în casurile când „comisariul nu vine,“ fac scrutiniul și proclamă de deputat pe „alesul“ părintelui Mangra. (Sehr gescheidt!)

Comisariul legal și competent rĕmas dére raporteză, așterne chiar protest, dér alesul vine la sinod, ajung și actele, protestele etc., deși încă nu au trecut nicĭ 8 dile între scrutiniu și deschiderea sinodului, nicĭ 14 dile, timpul de protest, și lucrul a succes, de minune!

Și ce s'a întêmplat în sinod! Mĕ mai întrebațĭ?

Alesul a fost verificat! Unanim! Mangra a învins!

Cum s'a putut asta? Écă așa. Comisiunea de verificare a respins, ea dela sine, tóte protestele, și a propus verificarea. Mangra a explicat verbal în sinod, că *consistoriul* ar fi aprobat posterior disposițiile sale *presidiale* în causa alegerii de sub întrebare (? Unii ómenĭ dela Oradea spun, că membrii consistoriului n'au absolut nicĭ o cunoscință despre ordonarea aceste alegerĭ, necum sĕ-o fi aprobat posterior) La actul electoral însușĭ însĕ nu este nicĭ urmă de act „aprobător,“ ér cercularul prin care s'a ordonat alegerea, alăturat la acte, dovedesce, că este presidial, și — cum se dă cu socotéla — făcut, decopiat (cu mașină de scris, ceea ce consist. din Oradea-mare nicĭ că are) și espedat din Arad!

Ei bine, mĕ vețĭ întreba: ce au făcut ceilalțĭ deputațĭ din Sinod? De ce au tăcut, de ce nu au făcut contra-propunere.... votare?

Étă ce: se anunțase la cuvênt deputatului D. Rotariu, dér nicĭ nu a putut sĕ-șĭ deschidă gura de tumult, larmă, amenințărĭ.... pe urmă a dis: „între astfel de împrejurărĭ nu pot vorbi la obiect, nu pot face propunerĭ“.... a tăcut. S'au mai încercat și alții — cu asemenea resultat, și basta. Verificarea s'a făcut „unanim“.

Mai notez, că în decursul vorbirei sale păr. Mangra a mai dis — între altele — că el nicĭ odată nu a comis, nici va comite *„acte de violență.“*

Nu, nu, dic și eu, încheiând cu enararea acestui frumos episod din sinodul episcopiei vĕduvite, care denotă virtuțile atât de frumóse *ale candidatului la episcopie.*

Arad, 10 Aprilie 1902 n.

(Cilibidache se recomandă grației guvernului). In ședința de erĭ după amiadĭ a sinodului eparchial, a ajuns la ordinea dilei și s'a referat și desbătut *raportul senatului școlar dela Oradea-mare.* Acest raport, subscris de vicarul Mangra, nu conține nicĭ mai mult, nicĭ mai puțin, decât rugarea adresată sinodului eparchial, ca acesta *se autoriseze pe numitul consistoriu* **a cere întrégă dotațiune școlară dela guvern** *pentru tóte școlele nóstre confesionale din districtul Oradiei-marĭ!*

Cu alte cuvinte: numitul consistoriu prin vrednicul sĕu vicariŭ *închină guvernului tóte școlele nóstre confesionale,* căcĭ sciut este, cum-că — în sensul legii și ordinațiunilor școlare — guvernul, resp. statul dă școlelor nóstre confesionale ajutóre numai de câte 120 corône, fără nicĭ o ingerință din partea statului în afacerile respectivelor școle; ér décă guvernul dă mai mult, séu dotațiunea întrégă pentru susținerea cutărei școle, atuncĭ *statul numesce învețător, el disciplineză pe învețător, el îi prescrie și impune și studiile și limba de propunere în respec-* [illegible] cas tóte școlele nóstre confes. din Bihor ar deveni pierdute pentru noi și pentru confesiunea nóstră, trecênd în mâna statului!

La cetirea și audirea în sinod a acestei rugărĭ, toțĭ câțĭ erau de față au rĕmas frapațĭ. Nicĭ chiar comisia sinodală, compusă încă în anii trecuțĭ de Mangra pe placul lui, nicĭ însușĭ referentul ei: faimosul „om de ordine“ Rusu Șirianu, nu a cutezat sĕ-o recomande sinodului spre primire *„en bloc“*, ci a propus, ca sinodul sĕ autoriseze pe lăudatul consistoriu a cere acel ajutoriu „din cas în cas“. Va se dică: se nu închine guvernului tóte școlele nóstre conf. de-odată, ci „în rate“ — cât de multe și de dese.

Se deschide desbaterea asupra cestiunei, care încă e interesantă.

Protopopul Dr. ***Trăilescu***, luând cuvêntul, combate și cererea consistoriului din Oradea-mare și propunerea comisiunei, pe motive oneste, confesionale-școlare, și face contra-propunerea: Consistoriul din Oradea-mare sĕ fie autorisat a cere ajutorul minimal (adecă cele 120 cor.) până la care guvernul nu are nicĭ o ingerință asupra școlelor nóstre.

Mangra (cu mare însuflețire) combate pe Trăilescu și are obrazul a susține — *fără de-a înșira și motive* — că școlele vor rĕmâné totușĭ ale nóstre, că poporul este sĕrac: nu póte susținé școlele sale, că cererea este legală...

Rotariu (întrerupênd): legea este *nedréptă...*

Mangra (cu înverșunare): ba nu e nedréptă, ci dréptă este legea, căcĭ nu se póte pofti dela nicĭ un învĕțător calificat a servi pe câte 100 fl. la an.

Dr. Nestor Oprean: Mĕ mir fórte, că *din intransigențĭ ce eram, am devenit d'odată atât de concesivĭ,* încât... **închinăm odată și bine tóte școlele nóstre**... Décă ele totușĭ ni-se vor lua când-va, atuncĭ ni-se vor lua *cu sîla,* dér nu ni-se va puté dice, *că le am dat noi de bună voie.* Primesce părerea d-lui Trăilescu.

Dr. Oncu: Mĕ rog... sinodul sĕ nu între în desbaterea acestei propunerĭ, ci se dicem, că respectivul punct din raportul consistoriului „sĕ ia spre scire“.

Alțĭ deputațĭ esclamă: nu se póte, căcĭ consistoriul cere expres „autorisarea“...

Trăilescu: Nu reced dela propunerea mea, cer votare nominală...

Dr. Oncu: Fițĭ bunĭ, **nu ne legațĭ consciința (?) prin votare** nominală. *De ce sĕ remână numele nóstre, precum vom vota, la protocol...* (Tumult, contradicerĭ, Mangra se apropie de referent, esoperéză o modificare în propunere).

Presidiul: Rog pe d-nii deputațĭ sĕ voteze prin ridicarea mânilor. Se întêmplă. Resultatul: *19 voturĭ pentru propunerea lui Trăilescu,* **25 voturĭ pentru cea modificată**, pe placul lui Mangra, care în esență împlinesce voia lui.

Ei bine, ce e asta, décă nu corteșire din partea lui V. Mangra, spre a-se recomanda guvernului de Vladica la Arad?

E mai mult ca verosimil, că Cilibidache-Mangra a început deja a *servi guvernului cu probe vii, că se ține de „pact“, și că împlinesce cu totă consciențiositatea condițiile, la carĭ s'a obligat!...*

Din comitatul Hunedórei.

Deva, 11 Maiŭ 1902 st. n.

Stimate D-le Redactor! In comitatul Hunedórei érășĭ se „schimbă domnii“; — în locul fórte nesimpaticului fișpan grof Bethlen Miklos, a fost numit: Barcsay Kálmán deputat guvernamental și vicespan în pensiune, — pensionat mai cu sémă pe motivul, că nu mai era capabil sĕ administreze acest comitat, fără a se îngrozi și cei dela putere; și acum e bun ca sĕ „controleze“ administrațiunea, ajunsă aprópe totă pe mâna consângenilor sĕi... Inșișĭ mulțĭ dintre Maghiarĭ nu-șĭ pot da séma de acéstă numire și sunt îngrijițĭ că ce va urma, ér' noii Românii nu avem pentru-ce sĕ ne supĕrăm, că unul se duce, și nicĭ sĕ ne bucurăm, că va veni altul.... Noul fișpan a fost ales deputat în cercul Devei. Se înțelege, că îndată-ce s'a rĕspândit faima, că va fi numit, și mai ales după numire, s'au început „corteșirile“ cu o agitație ne mai pomenită pe la noi.

Până adĭ sunt doi candidațĭ, unul ocrotitul guvernului, grof Toroczkay Miklos, un magnat scăpătat și Réthy Lajos, vestitul inspector școlar și remaghiarisatorul „Maghiarilor valachisațĭ“ din comitatul Hunedórei, — ambii guvernamentalĭ și ambii politicianĭ de duzină, ale căror merite publicistice constau în bîrfelile și suspiționările cele mai nerușinate aruncate asupra Românilor și mai cu sémă asupra inteligenței poporului român, — și din planurile ridicule, cum s'ar puté maghiarisa Românii din acest comitat.

Și acum stradele Devei sunt cutreerate de corteșĭ, casele se mînjesc cu inscripțiunĭ și placate din ambele părțĭ, — corteșii te infestéză pretutindenea și nu e chip sĕ scapĭ de visite și dintr'o parte și din alta.

Și când vedĭ, că tóte acestea se întêmplă în centrul unui comitat eminamente românesc, — când vedĭ, că ambii candidațĭ și ómenii lor, cum nu se rușinéză a bate și pe la ușile inteligenței române, în tot cercul, cum se umilesc și câte promisiunĭ și laude grețóse adreséză la aceia pe carĭ îi cercetéză; cum pe față și mai ales în ascuns, nenorociții funcționarĭ românĭ — câțĭ puținei mai avem, — sunt pușĭ la cele mai condamnabile ispite și amenințărĭ chiar; când vedĭ, cum corteșii strĕbat prin sate, cum (măgulesc) lingușesc și ademenesc țĕrănimea nóstră cu fel și fel de momelĭ, și când vedĭ, cum unii de ai noștri, mai mult în ascuns și de frică, sĕ nu-șĭ piérdă slujba, fac și ei pe corteșii unuia, séu altuia dintre candidați, — te cuprinde o jale și o grije, că unde vor duce tóte aceste.

Faptul, că doi candidațĭ guvernamentalĭ stau față în față, îi jignesce și pe Ungurĭ, fiind-că și la ei sunt fórte mulțĭ ómenĭ slabĭ de înger, carĭ nu ar voi sĕ se strice nicĭ cu unul, nicĭ cu altul; — apoi ademenirile și presiunile directe și indirecte se observă deja și la ai lor, ceea ce până aci nu a fost, — nefiind trebuință.

La 10 l. c. șĭ-a spus programul groful Toroczkay, ér astădĭ Réthy. La cel dintâiŭ a fost mare scandal, că între cei ce au mers sĕ asculte programul unii au început a striga: „abzug Toroczkay“ și a face un sgomot, încât numai cu greu ș'a putut începe programul; — ce vor mai face până la alegere nu se scie, dér din semne se conchide, că vor fi marĭ frecărĭ.

Scurt, am ajuns, că deja și dintre Maghiarĭ fórte mulțĭ s'au scârbit de mersul lucrurilor, vĕdênd, că tóte sunt numai speculă și tótă constituțiunea lor e mai mult o escamatorie, decât o realitate.

Instalarea noului fișpan va fi la 26 Maiŭ st. n. Avem sĕ ne așteptăm decĭ la dile sgomotóse și la scene triste și comice.

Românii de inimă și toțĭ cei ce țin la cinstea lor românéscă, credem, că și cu acéstă ocasiune vor sci sĕ stea la o parte și vor avé tăria sĕ resiste cu demnitate la tóte atentatele, dovedind și astă dată, că fanfaronadele unguresci nu-i pot atinge.

Corespondentul.

Catastrofa din Martinique.

Despre marea catastrofă din insula Martinique, în urma căreia orașul St. Pierre a fost total nimicit, mai sosesc următórele scirĭ:

Din *Fort de France* i-se comunică Agenției „Havas“, că erupțiunea vulcanului Pelée s'a întêmplat în dorĭ de di. In câte-va clipe massa fierbinte de lavă însoțită de o plóie de foc, a prefăcut orașul într'un *ocean de foc,* care se întinse până la țĕrmul mării din apropiere și dela localitatea *Barbet* până la *Bourg* forma *o singură colónă de foc.* Efectul erupțiunei s'a simțit până la Fort-de-France, unde încă cădea o désă plóie de cenușe ardĕtóre și de pietrii în mărimea nucilor, acoperind teritoriul c'un strat gros de 10 mm.

Insula întrégă a fost acoperită de un strat de cenușă fierbinte gros de 3 mm. Incrucișătorul „Souchet“ și alte vapóre au plecat îndată spre locul sinistrului, dér s'au reîntors grabnic cu scirĭ înfiorătóre.

Printre dispăruțĭ e și guvernatorul insulei Martinique și soția lui, carĭ în diua ce a precedat catastrofa, au sosit în St. Pierre. Colinele din împrejurimea satelor *Barbet* și *Du Precher* sunt ocupate de vr'o 5000 refugiațĭ.

Lui *„Temps“* i-se comunică, că *întréga parte nord-vestică a insulei s'a nimicit.* Afară de St. Pierre *s'au mai pustiit alte trei localități.*

---

merge la înviere. El însĕ nu merge singur.

Il voiŭ aștepta sĕ mergem împreună. Póte nicĭ eu nu voiŭ simți așa tare singurătatea.

Luna era d'asupra „Tîmpei“, pe jumĕtate acoperită de cóma dealului, pe jumĕtate de nourĭ. Tîmpa încă presenta un dualism de colorĭ: colórea ruginie, îmbrăcămintea ei de érnă, și cea verde, care începŭ sĕ o îmbrace odată cu învierea naturei!

In timp ce contemplam însĕ Timpa și luna, étă că se deschide pórta și ese Traian cu dómna și cu copila cea mai mărișóră, Dorica, care pentru prima óră se duce la înviere. Ce bucurie pe capul ei!

— Cristos a înviat!

— Adevĕrat, că a înviat.

— Mergem împreună la biserica din cetate!

* * *

La întrarea drăgălașei bisericĭ... bradĭ. In lăuntru tóte lumînările din candelabre aprinse și biserica gemea de ómenĭ, avênd și ei câte o lumînare în mână. O mulțime de cunoscuțĭ și prietenĭ, ér carĭ nu-mĭ erau cunoscuțĭ și aceia îmĭ erau prietinĭ. In nóptea învierei toțĭ ómenii sunt frațĭ. Dér étă, că vĕd și doi ofițerĭ din România. Pe unul îl cunosc chiar, e căpitanul Florescu dela regimentul 2 de roșiorĭ. A venit sĕ serbeze învierea la Brașov.

Obositórea ceremonie o oficiéză un preot bĕtrân, singur, cu răbdarea și oncțiunea proprie generației vechĭ a preoților noștri. Cântările la sfânta liturghie le esecută un cor mixt sub abila conducere a unui învĕțător. Nisce glasurĭ îngeresci de sopran și alt dominéză situațiunea.

După liturghie, credincioșii ies din biserică și cu luminările aprinse merg dealungul strădilor — până acasă, unde îi aștéptă ouĕ roșii și cozonac și pască și mezelurĭ și... rîsete vesele de copii.

Christos a înviat!

Delaletca.

O telegramă din *Martinique* spune, că *vapórele* incendiate, sfărîmate și înecate sunt în numĕr de *doue-ḑecî*. Consulul american, care fugea cu familia sa, au fost ajunșî de lavă și acoperițî de cenușă de foc. Locuitorii, carî se încercau sĕ fugă, au fost séu ajunșî de lava ardĕtóre, séu înăbușițî de fum, séu arșî de enormul incendiu. Cenușa înfocată cădea în mare până la o distanță de ḑece mile de cóstă. Din causa acésta vapórele, carî fugeau, n'au isbutit sĕ scape. Pe timpul catastrofei marea a avut un reflux teribil.

Insula *San-Vincenzo* încă e învĕluită într'un fum des. Plóia de cenușă a acoperit orașul Barbados. Cutremurile continuă cu sgomote teribile. De departe par' bubuiturî de tun.

Unul dintre cei scăpațî povestesce, că tóte cadavrele grămădite pe mal, erau cu mațele eșite afară; acésta dovedesce, că a fost o enormă isbucnire de gaz.

SCIRILE DILEI.

— 30 Aprilie v.

Maiestatea Sa la Oradea. Cetim în „P. L." Cardinalul Laurențiu Schlauch cu ocasiunea ultimei sale audiențe, ce a avut-o, a rugat pe Maiestatea Sa, sĕ onoreze Oradea cu visita sa. Monarchul a rĕspuns, că va visita cu plăcere orașul și noua școlă de cadețî și a pus în perspectivă acéstă visită pe luna August, pe când se vor ține esamenele finale în numita școlă.

Colonisări în Ardeal. In decursul lunei Aprilie s'au ținut trei conferențe în cestiunea colonisărilor inițiate din partea ministrului de agricultură. Cea dintâiu s'a ținut în Clușiu la 21 Aprilie privitor la colonisarea pe domeniul erarial dela *Kolozskara* (Cojocna). Consilierul ministerial a comunicat planul colonisării, conform căruia, pe domeniul erarial dela Kolozskara se vor colonisa 17 familii secuescî din comitatele Mureș-Turda și Târnava mică. — A doua conferență s'a ținut în *Mureș-Ludoș* la 24 Aprilie. Consilierul ministerial a comunicat planul colonisării, ce se va face pe hotarul comunei Mureș-Ludoș, unde stau la disposiție în acest scop 3793 jug. cat., din carî 2493 jug. cumpĕrate de erar dela contele Andrássy, ér 1300 jug. donate statului — în schimbul unei rente viagere — de Eczken Sándor. Pe întreg teritorul se vor plasa 141 familii de coloniștî, cărora li-se vor pune la disposiție moșii de câte 20—27.5 jug. cat. Coloniștiî vor fi așeḑațî în 2 grupe, anume: una în imediata apropiere a comunei M.-Ludoș și alta la depărtare de 3 km. înspre Sânger.—A treia conferență s'a ținut la 25 Aprilie în cestiunea colonisării din *Tritul-de-jos și de sus*, unde statul a cumpĕrat dela contele Br. Kemény Paul 2079 jug. cat. și unde s'a proiectat a-se colonisa 83 familii pe teritorii de câte 24 jug. Locuințele se vor zidi în trei grupe, anume: între ambe Triturile, la celălalt capĕt al Tritului superior și între Trit-Turda. Atât colonia dela Ludoș, cât și cea dela Trit vor fi provĕḑute cu școlă de stat. — Evident, că colonisările acestea se fac în contra Românilor.

Alegerea din Deșiu. Campania electorală e vehementă. Contracandidatul lui Daniel, al căruî mandat a fost anulat în doue rândurî, este Rády Iános. Kossuth Ferencz a adresat alegĕtorilor o scrisóre în care recomandând pe Rády, îî îndémnă sĕ se declare cu demnitate maghiară (magyar önérzettel) aderențî aî partidului independent, pentru-că partidul acesta este apĕrătorul drepturilor națiunei. Un corespondent al unui ḑiar unguresc spune, că alegĕtorii păstrézĕ scrisórea ca nisce sfinte móșce, chiar și *Românii* încă o pórtă în curea (!) și când se întélnesc câte cu un alegĕtor independist, spun:

„Scim de ce e vorba, dór Kossuth ne-a scăpat de iobăgie" (!)

Duminecă a venit Rády la Deșiu, însoțit de mai mulțî deputațî, între carî și șovinistul Rakosi Victor, și șî-a desvoltat programul, rugând pe alegĕtorî sĕ fie „maghiarî" și sĕ nu se lase ademenițî. A vorbit pe urmă Rakosi, Benedek și Hentaller. După acestea a fost banchet în hotelul „Hungaria". Numitul corespondent spune, că n'au fost, decât mâncărî maghiare cu numirî maghiare și că au ținut discursurî contele Korniss și Dr. „Gogoman". — Alegerea se va face Joi, în 15 Maiu.

Instalarea noului vicar al Hațegului, Dr. Iacob *Radu*, fratele P. S. Sale d-lui episcop al diecesei Lugoșului, s'a făcut Dumineca trecută cu deosebită solemnitate. In preséra instalării s'a aranjat în onórea noului vicar un conduct de torțe.

O nouă revistă română politică sub titlul „*Privitorul*" a început sĕ apară în Viena în editura d-lui Aurel *Onciul*. Scopul ei, cum se ḑice în articolul-program, e „sĕ îndrume în politică o direcție nouă" și „sĕ ridice politica dimpreună cu auxiliarele ei sociologice, dela nivelul actual de miserii, la rangul de sciință". In scopul acesta, revista tinde „sĕ analiseze condițiunile etnice, economice, sociale și politice de esistență la Românî, și ast-fel sĕ constate factele din carî apoi sĕ se pótă trage consequențele pentru politica militantă de tóte ḑilele". Revista nu va fi nicî adictă, nicî dușmană partidelor esistente. Revista apare la 1 și la 15 a fiecăreî lunî și costă pe an 4 cor. 80 banî (pentru România 6 lei). Redacția și administrația e în Brünn, Kirchengasse 2. Redactor responsabil: Aurel *Onciul*.

Cununii. D-l Dr. Vasilie *Dudumi* și d-șóra Christina *Moroeanu* își vor serba cununia religiósă Joi în 2 Maiu st. v. în biserica Sf. Spiridon din Bucurescî.

— D-l Grigore *Popescu* și-a serbat cununia cu d-șóra Mariți *Bogdan*, la biserica Sf. Nicolae din Brașov. — Felicitările nóstre!

Comisarî guvernialî pentru esamenele de maturitate sunt numițî: la gimnasiul român din Brașov *Kunz* Elek, directorul districtual de studii în Clușiu, ér la școla comercială română din Brașov Nicolau *Putnoky*, director gimnasial de stat în Lugoș.

Visul muscălescî. Din *Petersburg* vine următórea scire: In cercurile diplomatice de aicî se vorbesce ca de un lucru sigur, că principele muntenegrean *Mirco* va fi proclamat de moștenitor al tronului Serbiei încă în vara anului acestuia. Ca preludiu, regele Alesandru și principele Nichita vor fi óspeții Țarului, în luna Iulie, la Spala, unde va fi de față la consfătuire și un representant al Austro-Ungariei, putere garantă a „status-quo"-ului în Balcanî. Indată după întórcerea regelui Alesandru la Belgrad, ar fi sĕ se facă proclamația privitóre la declararea succesorului tronului.

Xavier de Montepin. Cine nu cunósce numele celebrului romancier frances, contele Xavier de Montépin? Fructiferul scriitor a repausat în ḑiua de 30 Aprilie în etate de 79 anî. Cu el se coborî în mormênt ultima, dér nu cea mai puțin ilustră figură din renumita pleiadă a romancierilor popularî, al căreî șef fusese Dumas-tatăl.

Ex-regina Natalia a fost primită în audiență de cătră Papa împreună cu sora sa, princesa *Ghica*, Vinerî la órele $11\frac{1}{2}$. Regina a vrut sĕ sărute piciorul luî Leo XIII, Papa însĕ a făcut semn sĕ se ridice. Audiența a durat trei sferturî de óră. Natalia a fost primită cu ceremonialul, ce se cuvine persónelor suverane.

Conjuctivita în armată. Printre soldații regimentelor din Budapesta este fórte rĕspândită conjunctivita granulósă (trachoma). In spitalul de garnisónă nr. 17 sunt mai bine de 200 pacienți. S'au luat severe mĕsurî de isolare. Pacienții după vindecare vor fi concediațî pe timp mai îndelungat, așa că nu vor lua partea la manevre.

Un mammut. Se scrie din Salonta, comit. Bihorului, că s'a găsit acolo, cu ocasia unor săpăturî, scheletul unui mammut, la care sunt conservațî fórte bine cei doi colțî marî.

Kefyr. Cel mai bun remediu pentru bóle de piept, de stomac, anemie, nervositate este *Kefirul*. Kefirul dă sânge, dă putere. In fie-care ḑi se găsesce bun și próspĕt la vĕduva *Amalia Slenner* Strada ațeî 7, Brașov. *Kefyrul* este inventat de profesorul Gerberth.

O escrocherie monstră.

Nu scim, décă titlul de mai sus este de ajuns pentru a caracterisa înșelătoriile diavolescî iscodite de un creer de femeie, și carî au costat deja viețî de ómenî, viețile nenorociților creditorî, carî vĕḑêndu-se frustrațî, s'au sinucis.

Istoria este lungă și încurcată, noi vom căuta însĕ a o resuma cât se póte de scurt.

O fată îndrăcită din jurul Toulousei (Francia) a născocit esistența unui testament, a unui milionar american cu numele Henry Crawford, care însușî n'a esistat, despre care însĕ spunea femeia, că ar fi murit la 1883 și ar fi lăsat un testament datat din Nizza 6 Sept. 1877, în care tótă averea și-o lasă feteî Therese Daurignac. Moștenirea făcea tocmai 100 milióne de francî.

Devenită milionară Theresa Daurignac s'a măritat cu un advocat de frunte, d-l Humbert, fiiul unui fost ministru de justiție, și a cumpĕrat un palat, în Paris, un castel și o moșie la țéră, firesce, tóte pe credit, acordat cu multă bunăvoință în vederea moștenirei de 100 milióne.

Lucrul dracului însĕ! Peste puțin timp se presentă la M-me Humbert doi nepoțî de ai repausatului, carî presentă și ei la rêndul lor un testament datat tot din Nizza și din acelașî an și ḑi. Conținutul testamentului al doilea era diferit de primul testament. In acesta moștenirea se împărția în 3, și anume între cei doi nepoțî și între Maria Daurignac, sora dómnei Humbert, ér celor doi nepoțî li-se ordonéză a depune la o bancă din Franța un capital, din ale căruî procente M-me Humbert sĕ priméscă în fie-care lună o rentă de 30.000 mărcî.

De aicî, firesce, s'a născut o serie de procese fără sfîrșit, carî dau de lucru instanțelor judecătorescî din Francia deja de douĕḑecî de anî. Nepoții luî Crawford carî se ḑice că trăiesc în America și pe carî nimenî nu i-a vĕḑut nicî-odată, deschid procese și fac apelurî și recursurî pe la tribunalele din Francia prin advocațî, cărora le trimit procură în regulă și onorarie, ér M-me Humbert duce în timpul acesta o viéță luxósă și luxuriósă și face datorii de 40 milióne de francî.

Cum însĕ nu există proces așa de lung, care sĕ nu aibă și el odată un sfîrșit, Vinerea trecută unul dintre creditorî, care cerea sĕ i-se plătéscă suma de 130000 francî, șî-a dus procesul la maidan, obținĕnd sentința de a se deschide lada de fer pecetluită în de comun acord cu sigiliile nepoților Crawford și a dómneî Humbert. Ei bine, lada cu pretinsele milióne, pe basa căreia în timp de 20 anî s'au făcut 40 milióne datorie și atâtea procese fictive, și pe care nimenuia nu ia trăsnit prin minte, s'o cerceteze, décă este ceva în ea, în sfîrșit s'a deschis Vineria trecută și s'a găsit în ea — o cutie gólă de giuvaericale și nisce plicurî de scrisorî.

Atâta...

Istoria acésta forméză actualmente obiectul sensațional de conversație în tótă Francia și în tótă lumea.

Par-că audî o poveste orientală din 1001 de nopțî.

POSTA REDACȚIUNEI.

Florica. — C. Asupra sfântului giulgiu dela Turin vom mai publica o dare de sémă, încă și mai detailată, făcută de Henri de Parville.

B. — *V.* — S'a espediat.

Literatură.

Au apărut:

— **Opt piese teatrale** pentru școlari și școlărițe, *Dialogurî și trilogurî*, de Maria *Drăgan*, învĕțătóre. Editura librăriei Ciurcu, Brașov 1902. Prețul 40 banî.

VARIETATE.

Vindecarea prin sugestiune. In Petersburg trăiesce un preot renumit rus Batuska Ioann Kronstandtski, pe care populațiunea ortodoxă rusă îl privesce de sfânt. Tótă lumea rusésca se duce la dênsul spre a afla alinare în suferințe și ajutor în casurî de lipsă. Acestuî preot i-se atribue și puterea de-a scóte pe necuratul din om, după cum făcea Mântuitorul Christos.

Etă cum a vindecat el pe o femeie, care de câte orî audia clopotele séu se făcea vre-o ceremonie divină, cădea la pămênt și începea a sbiera cu voce sĕlbatică și îngrozitóre și scăldată în sudorî tremura în tot trupul, fiind cuprins de sgârciurî grozav de dureróse.

Femeia, după-ce prin nicî un mijloc nu se putù vindeca, fù dusă la vestitul preot, care tocmai servia în biserică. După ce numitul preot sĕvêrși serviciul divin, se pregăti sĕ împărtășéscă pe numita femeie cu sf. cuminecătură. La vederea cuminecăturei, femeia fù din nou cuprinsă de accese spasmodice, și începù sĕ-șî sgârie fața și sĕ-șî „smulgă pĕrul din cap. Abia 3 bărbațî vînjoșî au putut-o ține în frêu. Preotul îî puse apoi mânile pe cap, o privi țintă în față și ḑise cu o voce severă și tare: „In numele Domnului nostru Isus Christos, îțî poruncesc, diavole, sĕ ieșî din acéstă femeie!" Aceste cuvinte le repețî de mai multe-orî. In biserica plină de credincioșî, se făcuse o tăcere adêncă. Se audia numai cuvintele preotului: „Eșî afară, drace, eși repede!" precum și strigătele de durere ale femeei și cuvintele: „îndată ies".

Acésta dură cam 3 minute. Atuncî încetară strigătele de durere ale femeii, și ea căḑù, cu ochii închișî, în brațele însoțitorilor sĕi. Preotul Ioan se întórse spre ea și-i ḑise de trei orî: „Deschide-țî ochii!". Bolnava îndeplini cu mare încordare porunca. Preotul îî porunci apoi sĕ-șî facă de trei orî cruce. Femeia îșî făcù cruce la început cu greu, dér apoi tot mai ușor. Apoi preotul ḑise cătră ómenî: „Acum lăsați-o, e pe deplin vindecată!" și-i dete sf. cuminecătură, care femeia o luà fără împotrivire. Ii spuse apoi sĕ se róge lui Dumneḑeu, care i-a ajutat sĕ scape de neeuratul.

Acéstă vindecare curiósă făcù asupra privitorilor cea mai adêncă impresiune. Fie-care credea, că preotul are putere de-a scóte pe satana din ómenî. Ómenii cu carte îșî esplică însĕ lucrul astfel, că femeia suferia de epilepsie, de care preotul a vindecat'o prin sugestiune, metod de vindecare întrebuințat în secolul acesta în multe casurî.

ULTIME SCIRI.

Paris 12 Maiu. La balotajele de erî s'au ales: 3 conservatorî, 17 naționaliștî, și 16 republicanî antiministerialî, 29 republicanî, 42 radicalî, 40 socialiștî radicalî, 21 socialiștî și 4 Guesdiștî. Mandatele naționaliștilor sunt în numĕr de 59.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Maiu n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.80
Renta de corone ung. 4%	97 75
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2$%	120 80
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2$%	100.80
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	120.80
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.80
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.—
Impr. ung. cu premii	204.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	162 25
Renta de argint austr.	101.65
Renta de hârtie austr.	101.55
Renta de aur austr.	120.65
Losurĭ din 1860.	152.50
Acții de-ale Băncei austro-ungară	16.00
Acții de-ale Băncei ung. de credit	685.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	670.—
Napoleondorĭ	19.09
Mărcĭ imperiale germane	117.32$^1/_2$
London vista	240.42$^1/_2$
Paris vista	95.45
Rente austr. 4% de corone	99.65
Note italiene	93 35

Cursul pieței Brașov.

a Din 13 Maiu n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	18.98	Vend.	19 020
Argint român.	„	18.40	„	18.44
Napoleond'orĭ.	„	19.—	„	19.10
Galbenĭ	„	11.30	„	11.40
Ruble Rusescĭ	„	126.—	„	127.—
Mărcĭ germane	„	58.50	„	—.—
Lire turcescĭ	„	10.72	„	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	„	101.—

Nr. 3641—1902.

PUBLICAȚIUNE

referitóre la examinarea consemnărilor de dare pentru drumurile comitatense

In sensul art. de lege I. din a. 1890, se aduce la cunoscință publică, că conscrierea și consemnarea dărilor pentru drumurile comitatului pe anul 1902 sunt gata și în termin de 15 dile, adecă: dela 15—30 Maiŭ inclusiv, tot omul le póte lua în vedere, în localul oficiului de dare orășenesc în órele antemeridiane dela 8—12.

Tot-odată se comunică, că până la 7 Iunie a. c. tot omul póte recura în contra posițiunei de dare pentru drum la comisiunea administrativă comitatensă, substernându-șĭ recursul la oficiul de dare subsemnat.

Recursele presentate după acest termin se vor respunde din oficiu, fiind întârdiate.

Brașov, 12 Maiŭ 1902.

Nr. 523 1—2 *Perceptoratul orășenesc*

Nr. 7322 - 1902.

PUBLICAȚIUNE

despre pregătirea catastrului de dare pentru pămênt.

Direcțiunea reg ungară pentru Catastru, a cărui reședință este în Clușiŭ, a trimis pe d l comisar de Catastru Adolf Barthl, ca sĕ facă lucrările trebuincióse pentru **înființarea unui catastru nou despre darea de pămênt**

Acest domn va începe dilele acestea lucrările sale în orașul nostru Brașov

Aducem acésta la cunoscința tuturor proprietarilor de pămênt, carĭ au primit prin comasație astfel de părțele de pămênt, carĭ dela primirea acelora încócĭ **le-au împărțit între mai mulțĭ proprietarĭ.**

Tot-deodată provocăm pe aceștĭ proprietarĭ, **ca sĕ documenteze** înaintea numitului domn comisar, — fie cu documente séu cu eventuale schițe ce s'ar fi luat despre împărțirea parcelelor — în ce mod s'a făcut împărțirea pămêntului din acele parcele și pentru-ce soiŭ de cultură s'au destinat acelea.

Fiind-că consemnarea corectă a datelor recerute pentru înființarea unui catastru de dare fără greșelĭ este de importanță vitală și pentru proprietariĭ de pămênt, de aceea provocăm pe toțĭ proprietariĭ de pămênt, sĕ dea d lui comisar de catastru, care funcționéză ca prețuitor, orĭ-ce deslușire ar cere și într'un mod de tot consciențios și deplin orientator.

Brașov, în 5 Maiu 1902.

518,2—2. *Magistratul orĕșenesc.*

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.